

Renny Harlin hallitsee myös storyboard-actionin. Teoksesta Harlin on Harlin (LIKE, 1990).

Will Eisner tietää miten suomalaisten kanssa keskustellaan.

MAAILMOJEN VÄLISSÄ

STORYBOARDIT EIVÄT OLE ELOKUVAA EIVÄTKÄ SARJAKUVAA

Vesa Katalisto

Storyboard eli kuvakäsikirjoitus toimii useimpien elokuvaohjaajien tukena. Ilman tarinataulua ohjaajan olisi mahdotonta välittää muulle kuvausryhmälle, mitä hän tarkalleen haluaa kuvassa näkyvän.

Ennakkosuunnittelu on välttämätöntä, sillä elokuvan teko on aina kallista. Myös sarjakuvapiirtäjille on hyödyllistä tutustua elokuvien kuvakerrontaan.

Tämän oivalsi jo legendaarinen Will Eisner, joka siirsi The Spirit -sarjaan film noirin tunnelman ja opiskeli muun muassa Orson Wellesin elokuvista kuvan rajausta ja tilankäytön maksimointia.

Kuvakäsikirjoituksen käyttöä kokeili ensimmäisten joukossa Sergei

Eisenstein. Vuonna 1930 hän vieraili Yhdysvalloissa ja tapasi mm. Walt Disneyn. Pian tuon jälkeen storyboardit otettiin käyttöön Disneyn studioilla. Sieltä niiden käyttö levisi nopeasti myös näytelmäelokuviin.

Tarkka storyboard nopeuttaa efektien tekoa, elokuvan leikkauksen valmistelua ja budjetin määrittelyä. Rahoituksen hankkiminen projektille helpottuu kuvitetun kertomuksen avulla. Wachowskin veljekset piirsivät The Matrixin ensin sarjakuvaksi, jotta tuottajat saisivat jokinlaisen käsityksen siitä, mitä heillä oli mielessään. Storyboardin avulla esimerkiksi mainoksesta tai musiikkivideoista voidaan tehdä mahdollisimman tehokas. Yhtä elokuvaminuuttia kohden tarvitaan vähintään kymmenen piirrosta.

Storyboardien kuvat eivät aina ole sarjakuvan tasoa, yksinkertainenkin tikku-ukko-hahmotelma riittää. Coenen

ja Kaurismäen veljesten elokuvia on monesti verrattu toisiinsa. Ainakin voidaan sanoa, että piirtäjinä Ethan ja Aki ovat samaa tasoa. Silti kumpikin soviittaa itse käsikirjoituksensa hahmotelmiksi ainakin ns. avainkuvien osalta.

Animaatio vaatii tarkan kuvakäsikirjoituksen

Kuvakäsikirjoitusten laatiminen on hyvä lisätulonlähde sarjakuvantekijöille, joille on valmiiksi kertynyt kokemusta toimivien sivukokonaisuuksien laatimisesta sekä kuvan rajaamisesta olennaisen esittämiseksi.

Animaatio-elokuvaa on erittäin hankalaa tehdä ilman pikkutarkkaa kuvakäsikirjoitusta. Tunnetuin kotimainen esimerkki oli Michael Franckin yritys toteuttaa pitkä animaatio Sindbad merenkulkijan seikkailuista. Franck

films palkkasi 1989 projektin storyboardin tekijöiksi Anssi Rauhalan, Jukka Murtosaaren, Petri Hiltusen ja Kivi Larmolan. Projekti kariutui (Dreamworksin versio Sindhadista tulee teattereihin ensi vuonna), mutta se poiki paljon arvokasta kokemusta ja vähän rahaakin tekijöille.

Mauri Kunnaksen animaatiota Joulupukki ja Noitarumpu olivat tekemässä mm. Juba Tuomola ja Sami Toivonen, joka sittemmin on Aino Havukaisen kanssa tehnyt Risto Rappääjän seikkailuja televisioon.

Ulkomailla sarjakuvakonkarit ovat kysytyjä elokuvien ulkoasua suunniteltaessa. Kauhupiirtäjä Bernie Wrightson suunnitteli Bats-elokuvan lepakkohirviöitä ja Mike Mignola on työskennellyt tiiviisti Guillermo Del Toron kanssa. Tunnettua on, että Tähtien Sodan seki Luc Bessonin Viides Elementti näyttävät paljon latteammilta ilman Jean Giraudin ja J-C Mézièresin panosta. George Lucas ei tosin ole tainnut paljon

mutta toteutumatta jääneiden visioiden kuvia. Esimerkiksi Terry Gilliamin Brazil-elokuvasta julkaistu kolmen levyn paketti on todellinen helmi.

Lähde: Giuseppe Cristiano: Analyzing Storyboards. Serieskolan 1998. ■

Mike Mignolan luonnoksia Blade 2 -elokuvaan.

